

Sygn.akt III RC 169/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział III Rodzinny i Nieletnich: w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Nowak

Protokolant: Karina Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13/03/2017 roku w R.

sprawy z powództwa U. Ś.

przeciwko N. K.

o alimenty

1. zasądza od pozwanej N. K. PESEL (...) na rzecz powódki U. Ś., urodzonej (...), alimenty w wysokości po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 15.03.2017 roku w terminie do dnia 15- go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. odstępuje od obciążenia pozwanej kosztami procesu;
4. wyrokowi w punkcie 1 – szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
5. oddala wniosek pełnomocnika powódki o umorzenie postępowania;
6. odmawia zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem K. G. dnia 9 listopada 2016 roku.

III RC 169/16

UZASADNIENIE

W dniu 5 lipca 2016 r. pełnomocnik powódki U. Ś. wniósł do tut. Sądu pozew o alimenty przeciwko N. K.- matce powódki. W pozwie powódka domagała się zasądzenia od pozwanej alimentów w kwocie 4000 zł miesięcznie oraz zasądzenia od pozwanej niezapłaconych dotychczas alimentów w łącznej kwocie 10 000 zł wraz z odsetkami naliczonymi od dnia wymagalności poszczególnych rat alimentacyjnych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki wskazał, iż powódka obecnie studiuje na terenie USA, odnosząc sukcesy w nauce, ale z racji na brak wolnego czasu nie jest w stanie się samodzielnie utrzymać. Powódka wskazała, że jej uzasadnione potrzeby kształtują się w granicach 5000 – 7500 zł miesięcznie, a pozwana jest zatrudniona w aptece jako farmaceuta. Między stronami doszło do zawarcia ugody pozasądowej przez notariuszem oraz do zawarcia ugody mediacyjnej w przedmiocie alimentów.

W dniu 15 grudnia 2016 r. pełnomocnik powódki wniósł wniosek o zatwierdzenie zawartej ugody mediacyjnej i umorzenie postępowania.

Na rozprawie w dniu 1.02.2017r. pozwana uznała powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka U. Ś. jest córką pozwanej N. K. i M. Ś. (1). Ma ona 22 lata.

(Dowód: - wyrok rozwodowy – akta III RC 123/11 – k. 7).

Po wytoczeniu przedmiotowej sprawy o alimenty strony postępowania w dniu 17 sierpnia 2016 r., przed notariuszem, zawarły między sobą 2 ugody pozasądowe. Pierwsza w przedmiocie wymagalnych zaległych alimentów w łącznej kwocie 10 000 zł za okres od marca 2016 r. do czerwca 2016 r. W drugiej ugodzie strony uzgodniły, że pozwana będzie łożyć comiesięcznie alimenty w kwocie 3500 zł na rzecz powódki. Ugody te nie zostały opatrzone w klauzulę wykonalności, Następnie strony zostały skierowane do mediacji na mocy postanowienia Sądu z dnia 7 września 2016 r. Strony przystąpiły do mediacji w dniu 9 listopada 2016 r. W trakcie mediacji zawarły ugodę, w której ustalono wysokość alimentów na rzecz powódki w kwocie 4000 zł, oraz pozwana zobowiązała się zapłacić zaległe alimenty w czterech ratach po 7000 zł. Strony wniosły do Sądu o zatwierdzenie ugody i nadanie jej klauzuli wykonalności.

(Dowód: - ugody z dnia 17 sierpnia 2016 r. – k. 10-11,

- postanowienie z dnia 7 września 2016 r. – k. 14,

- wniosek o zatwierdzenie ugody wraz z protokołem mediacji – k. 22-24).

Pozwana jest farmaceutą i pracuje w aptece w R.. Uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 5369 zł, jednakże w wyniku potrąceń komorniczych uzyskuje comiesięcznie 1487,78 zł.. Miesięczne koszty utrzymania pozwanej wynoszą około 1200 zł. Pozwana nie posiada żadnych nieruchomości, samochodu i mieszka w mieszkaniu swojego syna, za które nie płaci czynszu. Pozwana jest związana z konkubentem, który finansuje jej ubrania, kosmetyki, fryzjera. Przeciw pozwanej toczą się obecnie 3 postępowania egzekucyjne :tj. postępowanie o sygn. akt Kmp 21/16 z wniosku M. Ś. (2), w którym w dniu 15 lutego 2017 r. do zapłaty zostało 883,57 zł, postępowanie o sygn. akt Kmp 43/16 z wniosku powódki, w którym w dniu 15 lutego 2017 r. do zapłaty zostało 865,22 zł oraz obecnie zawieszono postępowanie o sygn. akt Km 4533/15 z wniosku H. W., M. W. i T. W. w którym w dniu 15 lutego 2017 r. do zapłaty zostało 136 915,30 zł. Pozwana płaci alimenty na syna M. Ś. (2) w kwocie 1300 zł miesięcznie.

Powódka studiuje w USA, otrzymuje tam stypendium, które nie wystarcza jej na pokrycie kosztów życia. Z uwagi na problemy z jelitami zmuszona jest stosować się do specjalnej i drogiej diety. Powódka otrzymuje alimenty od ojca w kwocie 500 zł i zazwyczaj otrzymuje pieniądze od babci.

(Dowód: - zaświadczenie o zarobkach – k. 62-63, 81-87,

- zestawienie egzekucji – k. 75-78,

-ugoda zawarta przed tut. Sądem III RC 123/11,

- zeznania pozwanej – k. 65).

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci przedstawionych, zaświadczeń, protokołów i zeznań pozwanej. Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalił jaki jest stan faktyczny i jakie są uzasadnione wydatki, które pozwana powinna łożyć na utrzymanie powódki. W ocenie Sądu wszystkie dopuszczone dowody w sprawie uznać należy za obiektywne i przedstawiające stan faktyczny w sposób zgodny z prawdą. Sąd uznał zeznania pozwanej za wiarygodne. Sąd powziął z urzędu informacje, że postępowanie KM 4533/15 jest zawieszono.

Sąd zważył co następuje:

Materialnoprawną podstawę powództwa stanowi art. 133 § 1 kro i 135 § 1 kro, zgodnie z którymi rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 § 1 kro stanowi,

że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Należy podnieść, że niniejsza sprawa jest sprawą o alimenty, a nie sprawą o podwyższenie alimentów. Alimenty na rzecz powódki od pozwanej nie były jeszcze ustalone wyrokiem Sądu lub ugodą sądową.

Sąd zasądził od N. K. alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie na rzecz powódki U. Ś., a w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Pozwana nie jest w stanie z uwagi na prowadzone przeciwko niej postępowania egzekucyjne (i zajęte w toku tych postępowań wynagrodzenie za pracę) płacić alimentów wyższych niż 500 zł miesięcznie. Należy również uwzględnić fakt, że pozwana płaci także alimenty na syna M. Ś. (2) w kwocie 1300 zł miesięcznie,

Sąd na podstawie art. 213 § 2 kpc nie uwzględnił uznania powództwa przez pozwaną oraz na podstawie art. 183¹⁴ § 3 kpc nie zatwierdził zawartej przed mediatorem ugody. Art. 213 § 2 stanowi, że sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Natomiast wypadki, w których sąd może odmówić zatwierdzenia ugody bądź nadania jej klauzuli wykonalności, zostały enumeratywnie wyliczone w art. 183¹⁴ § 3 kpc. Zgodnie z tym przepisem odmowa możliwa jest jedynie, jeżeli uгода jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności.

Zarówno uгода zawarta między stronami jak i uznanie powództwa służą w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie do obejścia prawa. W toczącym się przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Oświęcimiu T. P. postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej o sygn. akt Km 45333/ egzekwowana jest kwota 136 915,30 zł. Na zasadzie art. 1025 kpc ustawodawca ustalił kolejność zaspokojenia wierzycieli z przeprowadzonej przez komornika egzekucji. Art. 1025 § 1 kpc stanowi: Z kwoty uzyskanej z egzekucji zaspokajają się w następującej kolejności: 1) koszty egzekucyjne; 2) należności alimentacyjne; 3) należności za pracę za okres 3 miesięcy do wysokości najniższego wynagrodzenia za pracę określonego w odrębnych przepisach oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i koszty zwykłego pogrzebu dłużnika; 4) należności zabezpieczone hipoteką morską lub przywilejem na statku morskim; 5) należności zabezpieczone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym i zastawem skarbowym albo korzystające z ustawowego pierwszeństwa oraz prawa, które ciążyły na nieruchomości przed dokonaniem w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub przed złożeniem do zbioru dokumentów wniosku o dokonanie takiego wpisu; 6) należności za pracę niezaspokojone w kolejności trzeciej; 7) należności, do których stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, o ile nie zostały zaspokojone w kolejności piątej; 8) (uchylony) 9) należności wierzycieli, którzy prowadzili egzekucję; 10) inne należności.

Na podstawie wyżej przytoczonego przepisu wynika, iż w przypadku gdyby Sąd uwzględnił uznanie powództwa albo zatwierdził zawartą między stronami ugodę, wierzyciele w sprawie Km 45333/15 nie zostaliby zaspokojeni, gdyż w pierwszej kolejności zaspokajany jest wierzyciel alimentacyjny, a następnie inni wierzyciele egzekwujący wierzytelności z innych tytułów niż alimenty. Przy tak wysokiej racie alimentacyjnej, jakie dochodziła powódka w pozwie, całość miesięcznego potrącenia dokonanego z wynagrodzenia pozwanej byłby przekazywana na konto powódki, co stanowiłoby istotne pokrzywdzenie wierzycieli.

W związku z powyższym Sąd zasądził alimenty w kwocie 500 zł na rzecz powódki uznając, że kwota ta jest odpowiednia zważywszy na zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanej.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o umorzenie postępowania. Brak było podstaw do umorzenia postępowania.

O odstąpieniu od obciążenia pozwanej kosztami sądowymi Sąd orzekł w oparciu o art. 102 kpc zważywszy na sytuację finansową pozwanej.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał w oparciu o art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

III RC 169/16

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
 2. doręczyć pełnomocnikowi powódki wraz z odpisem wyroku,
 3. kal. 14 dni
- (...)